

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sanctorum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, in ciuitate Gaza martyrio.
Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

stos, iudicare poterat, Iulianus primū cōprehendit: deinde verberibus grauer cēdit: postremō cū questiōe de illo omni tormēti genere habita, forti animo & virili respōdisset, seq; in confessione fidei præclarū virū ostendisset, securi feriri mandauit. Vbi verō vasa sacra abripuerat, proiectis illis in terrā, cepit petulāter in Christū illudere, blasphemias pro sua libidine iacere, ad extremū super vasa sedere, sicq; factā iam contumeliā adaugere. At illico post, membrū genitale, & meatus illi, quos natura ad necessitatē circa illud locauit, ei cōtabescunt: & carnes illis corporis partibus circundatæ, putrescentes in vermes cōuertuntur: morbus deniq; ita creuit, vt artē medicorū lōgē superaret. Nihilominus tamē medici partim reuerētia erga imperatorē, partim metu adducti, nullū nō medicamēti genus in eo expti sūt. Et quāq; cōplures aues magno pretio cōparatas maciātes, pinguedinē earū ad partes putredine exesas applicabāt, & vermes ad cutis euocabant extremitatē, nihil tamē pfece- runt. Nā in intimis partibus abditi, ad carnes viuas integrasq; serpsere, & nūq; à rodēdo destitere, donec hominē enecassent. Itaq; hanc cladē, vt videt, ira diuina ei infixit: quod etiā accidit tū thesauri regii custodi, tū aliis nonnul- lis ad amplos dignitatis gradus in aula imperatoris elatis: qui cōtra ecclesiā iuueniliter insultantes, velut ab ira diuina condemnati, exitum vitæ, vt mirandum, ita planē miserabilem consecuti sunt.

De sanctorum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, in ciuitate Gaza martyrio. CAPVT VIII.

Sed quoniam huc nostra prouecta oratio est, & de Georgij & Theodoriti nece differuimus, tempus iā videt postulare, vt de Eusebio, Nestabo, & Zenone fratribus mentionē faciamus. Quos populus Gazæ eodem tēpore odio persecutus, domi occultatos cōprehendit: ac primum cōiicit in carcerē, flagrisq; cædit. Deinde oēs ad theatrum cōuenire, & cōtra eos grauer propterea vociferari cœperunt, q̄ sacra ipsorū profanassent, eisdēq; ad religionē Gētiliū delendā, afficiēdāq; cōtumelia superioribus tēporib' abusi fuissent. Qui partim clamando, partim se inuicē incitando, ita accensī, in eorū nece auidē feruntur. Atq; ipsi se mutuo instigantes, quod à populo in seditione fieri solet, ad car-

ad carcerē cōcurrere: eosq; inde deductos, modò pronos, modò supinos trahere, interdū ad terrā allidere, iā cedere, alij saxis, lignis alij, alij aliis rebus fortuitu oblati, sicq; crudelissimè interfecerūt. Accepi etiā mulieres è textrinis egressas, radiis illos cōfodisse. Quinetiā coqui in foro pars lebetes aqua feruēti ebullientes à focus arripere, inq; illos effundere, pars verubus transfigere. Vt verò eos discerpserant, & capita ita cōfregerant, vt cerebrū in terrā efflueret, extra urbē deducūt ad locū, in quo animalia expertia rationis mortua proiici solēt. Atq; accēso rogo, eorū corpora cōburūt: reliqua autē ossa, quæ ignis neutiq; absumpserat, ossibus camelorū & asinorū, quæ ibi proiecta erant, admiscerunt: adeo vt perdifficile esset ea inter tot ossa reperire. At tamē nō diu sic latuerūt. Siquidē mulier quēdā christiana, quę nō ex vrbe Gaza orta fuerat, sed ibi suū domiciliū collocauerat, iussu diuino ea noctu ex aliis ossib⁹ selegit, Atq; in ollā iniecta Zenoni eorū cōsobrino seruanda dedit. Nā ita deus ei mandarat in somniis, & virū etiā mulieri indicabat, quo in loco atate degeret, & antè, q̄ eū videret, ostendebat. quandoquidē & ei ignotus erat, & propter persecutionē quæ recēs cōcitata fuerat, in occulto latitabat. Nam parū aberat, quin ipse quoq; à Gazę ciuib⁹ cōprehensus, trucidatus fuisset. Qui dū populus in cōsobrinis eius necandis occupatus teneret, nactus tēpus idoneū, pfugit Anthonē urbē maritimā, quæ Gaza aberat circiter viginti stadia: quæq; id tēporis similiter superstitioni Gētili dedicata erat, & cultu ac veneratione statuarū cæcata. Vbi verò p̄ iudices ibi Christian⁹ cognoscit, grauius virgis ab Anthoniis tergo cæsus, eiicitur vrbe: & ad nauale Gazę p̄fect⁹ ibi abscondit⁹ delituit. Quo in oppido mulier in illū fortè incidēs, reliquias dedit. Qui ad tēpus eas domi seruauit. At vbi episcopatū illius ecclesiæ sortitò capit (quod quēdā accidit regnantē Theodosio) extra urbē extruxit ecclesiā, & altare in ea erexit, martyriq; reliquias ibi reposuit propter reliquias Nestoris confessoris: qui cum istis Zenonis cōsobrinis, dū viueret, vnā versatus fuerat atq; simul cū illis à populo cōprehensus, vinculorū factus erat, & plagarū focus. Quē cum inter trahendum, qui eum trahebāt, pulchrū habere corpus viderent, eius miserti sunt, & antè portas

SOZOMENI HISTOR.

tas vr̄bis adhuc spiratē quidē, expectātem tamē breui moriturū, proiecerūt. Quē quidā inde sublatū ad Zenonē deportabāt: apud quē dū vlceribus eius & plagis adhitē sunt curationes, ē vita migravit. Ciues autē Gazę, dū facinoris à se admissi consyderant magnitudinem, supra modum extimescere incipiūt, ne imperator ipsos inultos minimē relinquat. Iam enim fama emanauerat, quod agrē admodū ferebat, & decimum quenq; ē populo necare constituerat. Sed hoc perspicuē falsum erat, & rumor solum, vt credibile est, popularis: qui multorum animos conscientia maleficiorum exterritos occupauerat. Nam imperator hoc facinus à ciuibus Gazę perpetratum (quemadmodum pro scelere quod contra Alexandrinos à gentilibus in Georgiū cōmissum est fecerat) ne literis quidē coarguit: sed solum eum, qui illius gentis tum præfectus erat, magistratu abdicauit: habuitq; pro suspecto, & in iudicium adducens, humanitatis officium esse duxit, eum morte neutiquam cōdemnare. Eum tamen vehemēter incusabat, quod quosdā ex ciuibus Gazę, qui seditionis & cædis authores dicebātur, in vinculis tenuerat eo consilio, vt secundum leges pēnas persoluerent. Nam quid causę erat, inquit, cur ad supplicium abducerētur hi, quī paucos Galilæos pro iniurijs, quas ipsis sæpe ac deis suis intulerant, probē vlti fuissent. Atq; hæc quidē à multis sunt hoc modo commemorata.

*De sancto Hylarione & virginibus Eliopoli à suis
bus interemptis, & de inaudito Marci Arethu
storum episcopi martyrio. CAP. IX.*

PER idem tempus Hilarion etiam monachus à populo Gazę quæsitus, profugit in Siciliā. Ibi ligna ex desertis montibus colligens, & humeris portans, quadā in vrbe ea vendidit: eoq; pacto quantum sat erat ad quotidianum victum sibi comparauit. Verū tandē à viro quodam nobili dæmone agitato, quo ipsum liberauerat, quissam & qualis esset, indicatus, concessit in Dalmatiā. Quæ in regione quoque cū maxima miracula diuina virtute edidisset, adeo vt mare eius præcibus recessu prohibitū, aridū vndiq; inūdatione obruisset, inde denuo secessit. Nam ci haud volupe erat apud eos, qui ipsum laudarent, commorari.